

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak : Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr Megjelenik minden héten egyszer : Csütörtökön.	Felelős szerkesztő és laptulajdonos : ISSEKUTZ JÁNOS. Kiadó : Papp György, Gyulafehérvár	Szerkesztőség és kiadónivatal : Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
--	--	---

A helyzet és a Bánffy-kormány.

Irta : *Saturnus.*

Fenti címmel egy röpirat jelent meg Budapesten, melyből kivonatoljuk az alábbiakat :

„Az elhidegülés fájdalmas jelenségei még egyre tartottak, sőt az egyházpolitikai viszálykodások miatt még növekedőben is voltak, midőn a báró Bánffy-kabinet beköszöntött, s minden elődjeit e részben túlszárnyalva, kendőzetlen arccal, nyíltan a leghatározottabban s legfélre-magyarázhatatlanabb magyar „nemzeti“ programmal lépett ki a cselekvés terére.

Nyomon követi ezt a közös belügyminiszter bukása, a ki azzal az eszmével bukik együtt, hogy „a magyar túlkapásokkal szemben a szláv segítséget kell igénybevenni.“

Nyomon bukik utána a római szentszék bécsi követe, mert a magyar belügyekre idegen befolyást akar gyakorolni.

Az eddigi fél tervek helyett kiépül Budán a királyi várak a király és a nemzet méltóságának megfelelő pompában, s a magyar udvartartás számára megfelelő terjedelemben.

A magyar királyi udvartartás kérdése megoldást nyer, s ha ez a megoldás nem is elégíti ki teljesen a nemzetnek történelmi jogosultságú várakozását, de mindenesetre egy hatalmas közeledő lépés a célhoz.

A magyar faj elnyomatásának szomorú jelzői a magyar metropolisban eltávolítatnak, s helyüket a magyar király ajándékából a magyar történelemnek lelkesítő alakjai, továbbá a magyar kultúra és a magyar nemzeti fejlődés monumentumai váltják fel.

Szent István birodalmának épsége, a magyar faj, a magyar állami eszme belső ellensé-

geivel folytatott tusa hevében emelkedik fel helyéről Magyarország miniszterelnöke báró Bánffy s arról a helyről, mintha a minujításnak lelkéből mondaná: „itt állok, másként nem cselekedhetem“ hirdeti nyíltan ország világ előtt büszke önérettel: „igenis a leghatározottabban én magyar sovínista vagyok.“

Es ezt a kijelentést nem kíséri egy kőszegi feddés, e helyett egy velünk szövetséges nagyhatalom koronás fője jön a magyar metropolisba s nyomatékos szavakban buzdítja az összetartó magyart a nemzeti állam fejlesztésére és erősítésére.

A mérhetetlen orosz birodalom hatalmas autokrata fejdelme egy történelmi emléket küld a magyar nemzetnek, hogy ennek kíséretében meleg szavakkal fejezhesse ki elismerését a magyar nemzeti állam ezredéves fennállása iránt.

A magyar hegemonia, a magyar állami eszme ellen tüntető küldöttségeket a korona még csak színe elébe sem bocsátja.

Miként a „nemzeti párt“, Bánffy báró is szilárdan áll a maga helyén s intézi a dolgokat tovább.

Egész váratlanul s nemzeti értelemben kedvező megoldáshoz juttatja a magyar katonai oktatás kérdését.

A br. Bánffy-kabinet politikailag veszélyesnek, anyagiakban pedig időelőtti és károsnak ítélvén a monarchia két államának ezidő szerinti gazdasági különválását, közös vámterületi alappon, óriási nehézségek legyőzése mellett rendezte és előkészítette Ausztria és Magyarország közgazdasági kiegyezését, számos és oly előnyöket biztosítván Magyarország részére, melyeket eddig hazánk soha sem élvezhetett.

A millenáris ünnepek alatt a magyar nemzeti fejlődés, a magyar nemzeti állam egyetemes és fenséges kifejezése minden vonalon, s ezeknek kiemelése csak azért nem tolakodik tollunk alá, mert ebben az „Isten békének“ is jelentékeny része van. Hiszen, a mint a magyar parlamentarismust s a magyar hegemoniát fejlődő útjában megsemmisíteni lehet, ép úgy lehetett volna a nemzet ezredéves ünnepét is megszenteltetni.

Ezen nagyjelentőségű és nemzeti nagyérdekű vívmányok, mint nyilvánvaló nemzetpolitikai tényekkel szemben a „nemzeti párt“ is áll a maga helyén, apprehendál a választások miatt, de vezeti az eikeseredett küzdelmet, mert jobban tudja gyűlölni a személyt, mintsem ezen gyűlöletet a hazaszeretet magasztos gondolatának alárendelni tudja.

Az ellenzék egyesült az irtó harezra báró Bánffy ellen, mert minden egyéb kérdésben egymással kellene szemben állaniok, s így darabokra töredezve hatályos erő kifejtésre magukat gyengének érzik. Egyesülnek tehát a gyűlöletben, taktikai szabály lévén: hogy az erő imponál. Sic itur ad astra !

Nézzük végre a feladatok azon csomóját, mely a haza-ellenes nemzetiségi törekvésekben nyilvánult s nemcsak az ország belsejében, de a külföldön is mind nagyobb és nagyobb tért hódított magának.

Tény az és nyilvánvaló, hogy ez a szervezett, minden hová behatolni tudott és már-már fenyegető jelleget öltött vehemensakció künn és bent, ha még teljesen meg nem szűnt is, de lényegesen alább hagyott, és bizony nem a mi szép szemeinkért, hanem mert a kormány s en-

TÁRCZA

Anarkisták a vidéken.

Hajnal.

Barnaberken még nyugosznak az emberek a nagy szenzációs eset után. Egy titkosrendőr jött le tegnap Pestről két ségeddetektívvel valami nagy gonosztevő után s meg is találtak ott — halva. A patakából fogták ki a hullát, a hova a gazember részeg fővel bepottyant. A bárom „tetykos“ kötelességének eleget tett és most várták a reggeli vonatot, hogy visszaroboghassanak Pestre.

De meg volt írva a sors könyvében, hogy egy nappal később tognak csak távozni Barnaberekről. A kis városkának magában vére nem volt valami különös vonzóereje s azért másnak kellett történnie, hogy a fáium szavai beteljesedjenek. Meg is történt. A bíró úr nyomot talált.

Bíró uram nem volt valami lángész, és ha egy bizonyos Schwartz Berthold ezelőtt néhány századdal fel nem találja azt a fekete poroszkát, bíró uramtól akár manapság is nyíllal lövöldözne a katonák egymásra háborúban. No de ez semmi. Azért ő mégis megtalálta a nyomot.

Ma sem tért el rendes szokásától, a menyiben ugyanis reggeli öt órakor már kinyitotta házkapuját és rendes sétájára indult. Es akkor történt az a feljegyzésre méltó dolog. Amint lassan bandukolva végigment a főútezen, élvezve a friss reggeli levegőt és a

szelid napfényt, egyszerre csak megpillantott egy kapun krétával rajzolt keresztet.

Ha még csak ennyi lett volna !

De több volt !

Itt is kereszt, ott is kereszt — mindenfelé kereszt. Micsoda hunczfutság ez már megint. Keresztek ! Hát mit jeleatsen az ? A bíró úr megállott.

— Akár mi legyek, ha a zsványok nem épen a gazdagabb emberek házeit jelölték meg ! Az ám, zsványok ; másképp nem is lehetséges. No, majd elbánok én velük.

Es tovább ballagott. Hanem a dolog mégis furcsa volt ; mit akarhatnak a zsványok azokkal a keresztekkel ? Törte a fejét rajta. Kissé lassan járhatott az esze kereke, mert csak újabb nyolezvan lépés után jutott valami eszébe . . .

— Hát ha . . . ? többet nem is mert kimondani. Hanem fogta magát és rohant sebesen visszafelé. Kabátjának lebernyegei röpködtek, mint valami a reggeltől meglepett denevér szárnyai. Kalapja tarkójára csuszott s félrebillent. Botját a mozgás megkönnyebbitése végett hóna alá kapta és kiverte zsebkendőjét, homlokán a verejték kezdett kiltni nagy, gyöngyöző cseppekben. Kimertülten nagyokot fujva ért végre lelkendező futás után kapuja elé.

Ott megállott.

— Szent Isten ne hagyj el !

Az ő házában is ott volt a krétával pingált kereszt Nagy, fehér kereszt. Es négy ága olyan fenyegetőleg volt szétmeresztve. A bíró úr kapuján.

— Szent Isten, ne hagyj el, ismételte a megijedt ember. — Semmi kétség többé, anarkisták vagy szo-

cialisták vagy tudja fene micsoda isták el akarják egy szép éjjelen pusztítani mind a vagyonos embereket. Azért vannak megjelölve a házkapuk. Es az övé is. . . Szent Isten ! ismételte harmadszor, mert más nem jutott eszébe. Es megint el kezdett rohanni. A városbázára sietett. Patakokban folyt le róla az izzadság, míg odaért.

A kapuban szalutált neki az egyik hajdu.

— Miska te ! szölt a bíró úr, fogd a lábadat a bónod alá és nyargalj a nagyvendéglőbe, hívd a pest detektív urakat, mond, hogy kérem, jöjjenek rögtön ide. Még mindig állsz ?

Siess !

— Igenis, kérem alássan !

Es a hajdu elszaladt. A bíró úrnak pedig ott fent a hivatalos szobájában örökkevalóságnak tűnt fel az a tiz Perez, míg a Miska visszatért a „tetykosokkal.“

— Uraim ! kezdte a város feje, Barnaberek lakos sága harmadrészének élete forog kockán.

Aztán elmondta, mit látott, és kérte őket, legyenek segítségére és pihatuljanak ki minden gyanús idegent a városban, hogy a veszedelmet azok letartóztatásával el lehessen hárítani.

A detektivekben felébredt a kopó szellem. Megígérték, hogy rögtön utána járnak és azzal eltávoztak. A bíró úr pedig hivatalában ült, de úgy rémlett neki, mintha nem is a rendes karosszék volna az, a miben helyet foglal, hanem valami más, aminek párnája külön az alkalomra kihegyesített angol arczéltükkel volna töltve. Szóval, szepegett.

Hanem ennek is vége lett.

Úgy tízenegyóra felé jött az egyik „tetykos“ és

nek élén br. Bánffy ezen haza-ellenes törekvéseket minden téren és eredményesen ellensúlyozni volt képes.

Tehát a br. Bánffy-kabinet a nagy és nehéz feladatokat, melyeket nagyrészen az összes ódiomokkal együtt elődeitől örökölt át, kitartással, fáradságot nem ismerő munkával, az önfeláldozás készségével, rendithetlen hazaszeretettel, bölcs előrelátással és körültekintéssel, a legescsekélyebb mozzanatra kiterjedő éber figyelemmel igyekezett megoldani.

Hála, elismerés és köszönet fejében mindazonáltal az ellenzék Apaffy, Erdély fejedelmének példáját utánozza, s kiméletlen zsarnoksággal br. Bánffyt fejvesztésre ítéli.

A politikai látványosságnak csak ez a része érdekelte az egyházpolitika vezérlő elemeit a szabadelvű pártban, a honnan — miután br. Bánffy senki kedvéért is a fejét önként a tőkére hajtani nem akarta — menten ki is váltak és ezzel sürgették az executiót, melynél jelen lenni kívánnak.

Az igaz, hogy Apaffy a bortól volt mámoros, ellenben a kisebbség a szenvedélytől, mely őt már minden korlátokon túlragadta. Hát bizony halálatos ember . . . a kutya.

En pedig, a ki nyilvánosan elmondott szóval és írásban is az egyházpolitikai javaslatokat elítéltem, mert időelőttiék s a részletekben túlhatottak voltak, elmélkedem a fölött:

Vajjon hogy is lehet az, hogy én, mint hüség magyar ember, védelmezem tiszta meggyőződéssel ezt a nemzeti kormányt azok ellen, a kik — s ezek között a nemzeti párt vezére is — ezt a politikát részben kezdeményezték, másrészt egyenesen nyakába sózták a szabadelvű-pártban és kormánynak, azután pedig a szabadelvű-pártnak nyílt szakadást idéztek elő, s e nevezetes lépéssel a parlamenti lázadásnak erkölcsi támpontot nyújtottak;

valamint, hogy hasonló hüséggel kell védelmezni a „nemzeti“ párttal szemben ugyanezt a nemzeti kormányt, a mely nemcsak, hogy magának vallott egy teljesen nemzeti irányú programot, de ezen programot az ország szeme előtt lépten-nyomon tényleg valósítja is, s e részben minden elődjait tulszárnyaló nevezetes eredményeket mutathat fel “

Gyulafehérvár, 1899 január 19.

Az új esztendő gazdasági fejlődését ezuttal szokatlanul súlyos körülmények nehezítik meg. A politikai helyzet bizonytalansága, az időjárás abnormitása, a gazdasági vállalkozás hiánya, a tőke egyesülési törekvéseinek folytonos megnyilvánulása egyaránt bénítólag hat a gazdasági fejlődésre. Magyarország gazdasági állapota ma a legkellemetlenebb viszonyok között van és egyelőre semmi remény, semmi kilátás sincs arra, hogy a szituáció valamilyen irányban változni fog. A politikai bizonytalanság káros hatása a gazdasági élet száz és száz téren észlelhető. Senki sem tudja, hol vagyunk s merre tartunk. Az exporteur számításait megzavarhatják a bármikor felmerülhet politikai esélyek. A termelő nem tudja, mily viszonyok várnak a gyártmányaira, nyers termékeire. A fogyasztó nincs tisztában vele, mily konjunkturák közt lesz alkalmasságait fedezni. Mindenki a pillanatnak eszelezkedik és az előrelátás nagy gazdasági princípiuma nem érvényesülhet. A napi élet szükségleteinek kielégítése tolja előre a termelőt és a fogyasztót, de sem az egyik, sem a másik nem tudja, hogy hová lép. Előttük a bizonytalanság sötét világa, a melybe berohanni egyik sem érez kedvet magában. A vállalkozó félreteszi terveit, a spekuláns pedig hazardjátékot játszik. Az előbbinek reális számításai feltételezik a pozitív állapotok fennforgását, az utóbbi a zavarban nyerhető haszonra számít. A komoly vállalatot ekként kiszorítja a kockázatos spekuláció. Nincs meg tehát a vállalkozási kedv és így nincs meg az előfeltétel az ipar és a kereskedelem fellendülésére sem. Zavarólag lép közbe az abnormális időjárás. Az ország legtöbb vidékén még nem volt hó; az idővel sem tud tehát senki sem számolni. Nincs őszi és nincs tél. Veszélyben van a vetés és bizonytalanság előtt áll az iparos és a kereskedő. A téli készletekkel ellátta magát a kereskedő és az idő miatt nincs a ki igényt tartson rájuk. Az iparos nem termelhet, mert a fogyasztó nem jelentkezik, vagy legalább is habozik. Hogyan fejlődjék tehát ilyen viszonyok között a gazdasági élet, hogyan emelkedjék az üzleti forgalom.

Az időjárás veszedelméért a gondviselést terheli a felelősség. Vele ember fia pörbe nem állhat. El kell viselni, mint az elemi csapást. De ki a felelős a politikai szituáció ilyen alakulásáért? És kinek van módjában a viszonyokban segíteni? Nem e sorok célja e két kérdésre a választ megadni. Az aktualis politika intézőire tartozik ez, tőlük fogja az ország számon kérni, hogy mit tettek, jót-e vagy rosszat. De a gazdasági érdekek képviselői nem szűnhetnek meg hangsúlyozni, hogy ennek a mai helyzetnek minél előbb véget kell érnie. Akárhogyan, akármilyen megoldással. Diadalmaskodjék bár a kormány, vagy legyen valósággá az ellenzék eszméje: a közdasági politika óhaj-tása csak az lehet, hogy végre valahára már olyanok legyenek a viszonyok, melyekkel mint állandókkal és pozitívekkel tud számolni a termelő és a fogyasztó. Ha az ellenzék megadja a kormánynak a módokat, hogy

— De uraim! kiáltott a borotváltképi teljes erejéből. Hagyjanak szóhoz jutni, megmondom mi van a zsebemben, elmondok mindent, még a keresztet is szólok.

— Beszéljen! kiáltott a bíró. Farkas úr, kérem, — ezzel a detektívhez fordult — tartsa szemmel, de engedje el a karját. Maga pedig mondja meg mire valók a keresztetek?

— En csináltam őket, hogy ez a süketnéma, ni, (és ezzel a másik „gyanusra“ mutatott), aki színlepkihordó, tudja, hová kell mennie.

— Hát kicsoda Ön tulajdonképpen?

— Ripacs Ander-vagyok, szinigazgató, — szolgálatjukra.

— Es a zsebében — kezdte a bíró úr kissé háttortalanabb hangon?

— Golyóbisok, a mai darabhoz szükséges rekvizitumok. A sörözőkert tulajdonosától kértem kölcsön. Tessék, itt vannak. S ezzel két kuglizóhoz való golyót húzott ki a zsebéből. Az első felvonásban kuglizunk kell a színpadon, tette hozzá magyarázólag. Különb tettek a színlap. S kivette a siketnémanak hóna alól a csomagot, melyet most könnyen engedett át, kibontotta és egy lapot kivéve belőle, azt az asztalra terítette. „Néni!“ adjuk megnyitó előadást. Szerencsétlenség az urak is látogatásukkal. Alászolgája.

— És így tényleg csak másnap utazhattak a „tetykosok“ vissza Pestre.

Majoros Emil.

ezt az állandóságot, ezt a békességet megvalósítsa, a kormány egy perczig sem habozhat, mert neki kétszeresen kötelessége a gazdasági fejlődés gátjait lerontani.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1899. január 19.

— **Két országos halott.** A magyar tudománynak és irodalomnak egyszerre két nagy halottja van. Az egyik Szilágyi Sándor, a legjelesebb tudósok egyike, az egyetemi könyvtár igazgatója, hosszabb szenvedés után 72 éves korában halt meg a napokban. A másik halott Silberstein Ötvös Adolf, az irodalom egy kiváló munkása, hosszú hónapokig tartó haldoklás után örökre elejtte a tollat kezéből 53 éves korában. Mind a két halott sokat tett a magyar tudományért, irodalomért és művészetért. Legyen nekik könnyű a föld, a melybe munkás életük után visszatértek.

— **A magyar bor becsülete.** Most már kezdik komolyabban venni a törvény előtt a magyar bor becsületét. Komolyabban veszik azt az óriási kárt, melyet borgazdaságunknak és hitelének a borhamisítók bűnös manipulációikkal okoztak. Hanem az bizonyos, hogy még tovább kellene menni az ítéletekben, ha egyáltalában elrettentő példát akarnak adni s meg akarják óvni egy borteimelésünk erkölcsi és anyagi érdekét, valamint a közönség egészségének és zsebének érdekét. El kellene egyáltalában tiltani a borkereskedéstől a gyanút támasztott borkereskedőket illetve borhamisítókat. Fogjanak inkább bórarulásba, melylyel kevesebbet csúfolhatunk. Sajnos, hogy a kereskedelmi törvény sem ad elég oltalmat; mert hiszen könnyen lehet más néven ugyanazon tulajdonosoknak tüzetet nyitniok. Ki kellene mondani, hogy az ítéleteket a lapokban közölni kötelesek és hogy az ítélet nem csak a hazai lapokban tétessék közé; hanem mindenütt, a hová borkivitelünk van, a külföldi államok egy-egy napilapjában, az elítéltek költségére. Ez egészen helyén való volna. Nem kell kimélni az összerablott ezreseket a hamisítók javára. Főleg Németországban nem egy, de minden nevezetesebb napilapban közzé kellene tétetni az ítéleteket. Kíváncsiak vagyunk különben arra, hogy miképen fog bangzani az első gyulafehérvári borhamisító felett kimondandó ítélet.

— **Harangszentelés.** Torontál-Erzsébetlak róm. kath. hitközsége felejtethetetlen Erzsébet királynénk emlékének megőrkítésére temploma számára harangot készíttetett. A harang, mely Szt. Erzsébetnek és megboldogult királynénknak művészi kivitelű dombormű képével van díszítve, valamint „Magyarországi Szt. Erzsébet tiszteletére, Erzsébet királynénk emlékének 1898 szeptember 10“ szövegű felirattal ellátva, a „Budapesti szivattyú- és gépgyár részvénytársaság, ezelőtt Walser Ferencz“ harangöntődjéből került ki. Torontál-Erzsébetlak hitközség kérelmére főmagasságu Vaszary Kólos biboros hercegprimás ur múlt év december 28-án szentelte fel ünnepélyesen a harangot budavári palotájában.

— **Nyilvános köszönet.** Munkácsy Zsigmond ur a Hungaria szálloda bérloje az általa rendezett hangverseny tiszta jövedelméből többek közt a helyi izr. nőegyletnek is 4 frot adományozott, mely adományért az izr. nőegylet elnöksége neki ezennel köszönetét fejezi ki.

— **Kizárás.** A hivatalos lap jelenti: A valás és közoktatástügyi m. kir. miniszter Bolcas Lucian nagyváradi királyi jogakadémiai IV. éves hallgatót az ellene román nemzeti izgatás miatt indított fegyelmi vizsgálat alapján s tekintettel a vizsgálat befejezte utáni magatartására is, az összes magyar főiskolákról egyszer s mindenkorra kizárta, azon hozzáadással, hogy a nevezett joghallgató által nem magyarországi felső iskolán esetleg szerzendő végbizonnyítvány vagy oklevél Magyarországon érvénytelennek fog tekintetni, illetőleg nem fog bonosíttatni.

— **A vetések állása.** A vetések állása és a mezőgazdasági állapot december hó 30-án a földműveléstügyi magyar királyi miniszterhez a gazdasági tudósítóktól beérkezett jelentések szerint a következő volt. December hó folyamán is változó, részben nedves és ködös, enyhe idő, részben pedig száraz, hidegebb időjárás uralkodott. Eső és itt-ott csekély havazás is volt. Minthogy azonban a vetések úgyszólván országsszerite hótakaró nélkül állanak, helyenkint, főképp az erdélyi részeken a száraz fagyot kissé meg is synlették. A felvidéki és erdélyrészi megyékben néhol az egerek is jelentékeny kárt okoztak; másutt azonban a ködös és nedves időjárás sok egeret el is pusztított. Férgek kisebb mérvben szintén okoznak kárt, mindazáltal az őszi gabonavetések és a repce országsszerite kielégítően s részben jól állanak. A bujább vetéseket különösen a Duna jobb partján, a Duna-Tisza közén és általában az Alföldön több helyütt legeltették s így itt a takarmányozási viszonyok is kedvezőek voltak; minthogy végül a legelőre és rétekre a jószág még most is kijárhat, az itt-ott mutatkozott takarmány-hiány és megszűnt. Néhol takarmány-neműekből bőséges készletek is vannak s te-

egy apró emberkét hozott. Aának csakugyan gyanus formája volt. És védekezett, mikor elakarták fogni. És nem akar egy kukkot sem beszélni. És a hóna alatt van egy csomag, melytől semmi áron nem akar megválni.

Alig mondhatta el ezt a detektív, már jött a második és a harmadik, kik egy szintén gyanus külsejű embert fogtak közre. Magas borotvált képi, rosszul ruházott egyén volt, de jó szivar volt a szájában. Ezt úgy fogták el, hogy meglátták mesziről a gyanus alakot, azután két hajdút küldtek elébe kik szónéklül karonfogták és a meglepett embert idecipelték. A detektív urak pedig csak a folyosóról kísérték be.

— Jó lesz jegyzőkönyvet felveenni, kezdte a „főtetykos.“ Hol van a jegyző úr.

— De minék nekünk jegyzőkönyv, miért hoztak bennünket ide? Engem és ezt a legényt itt ni. Hát mit vétettünk?

— Hát ki csinálta azokat a kereszteteket a házkapukra.

— Én!

— Nézzék uraim, és még kérdi, hogy mit vétett! Es a zsebében valami gömbök vanuak; csak nem — bombák.

— Csakugyan! szolt az egyik detektív és a borotváltképihöz nyult, hogy zsebeit kikutassa. Hanem a nyurga megelőzte, és keze hamarabb volt a zsebben.

Nagy ijedelem lett erre. A bíró úr felugrott, a jegyzőseged, ki a terem egyik sarkába körmölte aktáit, az ajtóhoz rohant, a három detektív pedig rávetette magát a gyanus alakra. A másik gyanus pedig szintén rohant, megfogta az egyik „tetykosnak“ karját és hevesen kezdte ráncigálni, miközben valami érthetetlen kiáltást hallatott.

mészetes a jószág is jó kondícióban tölti az eddig túlenyhe telet. A gazdasági munkálatok többnyire az erdőkre, trágyakihordásra, szőlőföldek rigolrozására s itt-ott még ugarolásra szorítkoznak.

— **Magyar ember sorsa Bukarestben**
Felhíborító esetről írnak Bukarestből. Egy szegény magyar asszony ment a minap három magyar bevándorlott kíséretében Bukarest Isvorel nevű utcájában, hol a töltők a román fővárosba vándorolt magyarok többnyire laknak. Az asszony egy ismerősét ment meglátogatni, és míg nála időzött, három kísérője az utcán várakozott. Egy brutális rendőr felhívta a várakozókat, — tudia, hogy magyarok — hogy távozzanak azonnal, mert különben bekiséri őket. A három magyar azzal védekezett, hogy ha elmennének, akkor az asszonnyal nem tudának többé találkozni, a mire a rendőr lökdösködni kezdte őket, ezenkívül kardot rántva, egy súlyos csapással az egyiket leterítette. A sebesült jajgatva segítségért kiáltozott, mire a megvadult rendőr realított a szegény emberre és olyan súlyosan megsebesítette, hogy haldokolva vitték a kórházba. A bukaresti rendőrség, hogy alkalmazottjának barbárságát tetézzé, még a többiket is letartóztatta. Az osztrák-magyar konzulatusnak jelentést tettek a dologról s az ügyben megindították a vizsgálatot.

— **Meghívó.** A „balázsfalvi magyar kaszinó“ f. 899. évi február hó 4-én az „Univers“-szálló nagytermében saját pénztára javára zártkörű táncestetélyt rendez, melyre a t. szerkesztőséget tisztelettel meghívja a rendező bizottság: Simonffy Alajos, elnök. Cseresznyés Ödön, pénztárnok. Munteán Simon, ellenőr. Imreh József, jegyző. Tornya Lajos, ellenőr. Biró József, Bürger Lipót, Császár László, Daniel Gusztáv, Dobolyi Zsigmond, Eisikovits Zsigmond, Gidófalvi Pál, Klincsitt Gergely, Meisslinger Miksa, Mendl Henrik, Mendl Jakab, Pongrácz Simon, Preinssberger Géza, Dr. Rohonczy Béla, Dr. Rónay János, Sinberger Salamon, Schieszl Károly, Szász Károly, Vesmás Sándor. Belépti-díj: Személyi-jegy 1 frt; családjegy 3 személyre 2 frt, azonfelül 3 frt. Felülfizetések köszönettel fogadjatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **Szerencsétlenség egy nyomdában.**
Nagyszébenből telegráfálják, hogy egy ottani könyvnyomdában a napokban borzasztó szerencsétlenség történt. Az elektromos gyorsajtónál a gépmester utasította az egyik hajtogató leányt, hogy egy elszakadt fogalat a gép alatt varrjon össze. Mielőtt a felszólított munkásnő a parancsot teljesítette volna, Geiger Paula segédmunkásnő a gépkocsi és a kinyomott lapok számára való asztal közé bujt. A gépmester nem látván még maga mellett a felszólított leányt, nem állított a meg a gépet. Geiger Paula felemelte a fejét, de gyanabban a pillanatban visszajött a gépkocsi és a leány fejét az asztalhoz lapította, úgy hogy a szerencsétlen teremtés szörnyet halt.

— **A Mautner Adolf és Társai** budapesti céznek „Perfector“ gázfejlesztő készülékét ismertető mai hirdelményére külön is felhívjuk t. olvasóink figyelmét, mert olyan találmányról van szó, mely a vidéken nagy és sokszor érzett és panasztól bíró anyit van hivatva pótolni. Ezen készülék által ugyanis a nagyközönségnek lehetővé van téve, hogy bárhol is részesülhet a légszuszvillagítás kellemességeiben; módot nyújt arra, hogy akár magánlakásokban, akár pedig kaszinókban, vendéglőkben, kávéházakban, szóval mindenütt, ahol a társas élet kedélyességéhez a kellemes és jó világítás is megkívántatik, azt olcsó pénzért megszerezheti. A bemutatott magyarázatok szerint a készülék oly elmésen egyszerű, hogy egy kis utasítás után bárki által is könnyen kezelhető, különben is egészen önműködőleg dolgozik; az általa előállított légszusz sem nem veszélyes, sem nem robbanékony és sokkal intenzívebb fényvel ég, mint a kőszénház.

— **Báró Rothschild öröksége.** Londonból telegráfálják, hogy a nemrég elhalt báró Rothschild Ferdinánd 25,000,000 font sterlinget (300 millió forintot) hagyott hátra maga után. A horribilis örökség legnagyobb része osztrák állampapírokba van fektetve. A nagy vagyona tulajdonába a végrendelet értelmében a báró két fivére, Albert és Náthán jut.

— **Bérházak és zsarolás.** A német birodalmi törvényszék nemrégiben igen fontos elvi döntvényt hozott egy ítéletében, a melyben kimondotta, hogy a büntető törvénybe ütköző zsarolást követ el az a munkás, a ki munkája közben kijelenti, hogy tovább nem dolgozik, ha rögtön nem teljesül a munkabére felemelésére vonatkozó követelése. A megokolás szerint a büntető törvény 240. (maximális 1 évi börtön), vagy 253. §-a (legalább 1 havi börtön) kell alkalmazni abban az esetben, ha kedvezőbb munkafeltételek kieszközölése céljából zsarolás követtetik el, történnék ez akár egyesek, akár többek által egyetértőleg képviselőik útján. E ha-

torozat annál érdekesebb, mert megfelel annak az irány-
nak és jogi megítélésnek, mely a mi 1898. évi II. t. cikkünkben és részben az angol büntetőtörvénykönyvben is nyilvánul. Emeli érdekességét az, hogy a mi törvényünknek ezt a részét éppen a németek ítélték el legjobban.

— **Jövedelmező-e a baromfitenyésztés?**
Ha baromfitenyésztéssel foglalkozó gazdáinkat megkérdezzük, vajjon jövedelmező-e baromfitenyésztéssel foglalkozni, bizonyára 90%-ától azon elszomorító feleletet kapnók, hogy — nem. Ez valóban kétségbeejtő lenne ha tényleg másképp nem állna a dolog és e bajt nem lehetne kireparálni nálunk, a hol a baromfitenyésztésre nézve oly kedvezők a helyi viszonyok. Nézzünk Angliát, mint legkedvezőtlenebb helyet a baromfitenyésztésre és mégis mily szép eredményeket értek el ott, raczionabilis baromfitenyésztésükkel, mire nézve legjobb bizonyítékul szolgálnak a Brabma, Cochinchina, Langshan tyúk törzseik, az Aylesbury réczetenyésztésük. Hogy nálunk a baromfitenyésztés nem jövedelmező, annak nagyrészt magunk vagyunk okai, mert hisz legtöbb helyen a baromfitenyésztés I-ten kezében van — a mennyiben a kikelesztetett apróságot nem sokára, hogy a tojás bájából kikopogta magát, édes mamájára bízák, kinek azonban kezdetben a szomszédombot jelöl ki élestáru, később pedig — alá is út, fel is út — keresse meg maga s apróságai részére az eledelt, és a tyúk zamatát: „kaparj kurta neked is lesz“ biztatószavakkal bocsátják utra kicsinyeivel. Nem gondolunk vérfrissítésre esztelen keresztezésekkel sportot űzünk a baromfitenyésztéssel. Szóval, baromfitenyésztésünk nagyon nehezen akar lendületet venni, habár újabb időben Darányi földművelési miniszterünk gazdaságunk ez ágára is kiterjeszté figyelmét és lehet reményünk, hogy baromfitenyésztésünk más irányba terelődve, a kellő siker nem fog elmaradni. Mint minden állattenyésztésnél, úgy a baromfitenyésztésnél is először a tenyésztés céljával kell a gazdának tisztába jönnie és a tenyészanyagot ennek megfelelőleg kiválasztania, de azután szakszertlen ápolnia is. A raczionabilis baromfitenyésztést illetőleg mi csak egy földolgozó emelünk ki, mely nélkül sikeres eredményre sohasem fogunk jutni. A baromfitenyésztőnek főfeladatának legyen: a korai keltetésről gondoskodni, mert a késői, május hónaptól kezdődő keltetés mellett baromfitenyésztésünk sohasem lesz jövedelmező, minthogy az oly baromfi, mely csak ősszel a hidegek bekövetkeztekor vedlik, sohasem fejlődhetik ki kellőleg s élő tanja marad az okszerűtlen baromfitenyésztésnek. Hogy a baromfitenyésztés jövedelmező legyen, földolgozónál több tojást produkálni oly időben a mikor nagy a kereset — télen. Télen azonban és kora tászsza csakis kellő időben kikeltett, okszerűtlen táplált egészséges állatok szolgáltatnak megfelelő mennyiségben tojást. Késői keltések, habár ugyancsak költséggel lettek felnevelve, alig számbavehető mennyiségben szolgáltatnak tojást, de a tojásból kikelt utódok sem lesznek alkalmasak a további jövedelmező tenyésztésre, mert ha ezeket alkalmazzuk, tenyésztésünk hanyatlani fog. A baromfitenyésztés is tehát, mint más állattenyésztés, ügy-szeretettel, kellő értelmet és gyakorlatot igényel, mely nélkül baromfitenyésztés, hogy az jövedelmet hozzon, nem lehet. Hiszünk és reméljük, hogy földművelési miniszterünk megkezdett akciója e téren sem marad eredmény nélkül.

C S A R N O K.

Költemények prózában.

I.

Este.
Íróasztalom előtt ülök és magam elé nézek. Szemben velem képed áll, a te képed, a te édes arezódalak mása. A letakart lámpa ép erre veti sugarait, köröskörül minden homályban van.

Ez a világosság is kialudni készül. Egyet-kettőt lobban még a láng — úgy tetszett mintha intettél volna ott a képről. — Oly édes, kedves pillantás volt!

Még egy lobbanás — aztán sötétség . . .
Hátradőltém karszékekben s elgondolkoztam a közelmúlt napokról. Arra gondoltam, hogy reszkető karjaimba zártalak, égő, perzselő csókokkal illettem ajkaidat, azt a remek, csókra termett ajkat.

S most — mi távol vagyok tőled!

. . . Nem az ajtó nyit ki? Szédítő tényben úszik a szoba, ragyogó világosságban egy tündérszép segítő lény jön az ajtó felől és nesztelen, légies mozdulatokkal közeleg felém. Ajka mosolyra nyíltan, aranyos szőke haja mint palást omlik vállaira és takarja hátát, égszín szeme oly szép, oly földöntúli, igéző, alakja a a legtekélyesebb harmonia . . .

Karjaimba borul — s érintése megbénít, hogy egyetlen izmonat sem vagyok képes mozdítani. Egy hajfűrtje arcomra omlik, s úgy érzem, mintha folyó villany ömlenék át ereimen. Arcza közeledik felém, szeme ragyog, ajka összezárl — s csókban érinti az enyém.

— „Távozz kísértő!“ ennyit birtam csak kiáltani. S a látomány eltűnt.

De szebb, ragyogóbb fényben tündöklök most képed, úgy látom, édes orozád mosolyra rándul, búvós-bájós mosolyra . . . magamon kívül megragadom a képet és megcsókolom. Ah! még e képnél a csókja is mily isteni élvezet!

II.

Régi rege, indusok regéje jut eszembe.
A csatka-madáról, Indra isten szent madaráról. Mikor még alig ptymallik, az erdő mélyén felébred a szent madár, megrazza tollát, megsimogatja esőrével, aztán reggeli dalát csatogja el.

Szomjazik.

Feltekint az égboltozatra Indra azurkék mennyei lakára, kitérja szárnyait, elindul, hogy szomjuságát oltsa. Száll, száll messzire.

Kies, csendes berekben pázsitos talajból buzog ki egy forrás, Visnunnak szent forrása. Körülötte tisztas aggok ülnek, brahminok, s imádkoznak az Indra Kien-Siva hármas istenséghez, áldását kérik az isteneknek a földre. A forrás oly friss, oly üdén tiszta, hullámai csevegő csacsogással minha szólnának a csatka-madárhoz. „Jer, jer, te rokon isten szentje, nézd, hogy bívalak, jer, jer, oltsd szomjodat a hús, édes vízből. Némán száll tovább a madár.

Magas hegyen, komoly ezédrusokkal környezve egy kis tó kéklik, oly tiszta, kristályátlátszóságú, oly kellemes, illatos fölötté a lég, oly gyönyörű a táj. A tó is hívja a csatka. De nem hajt rá a madár, száll tova sebesen. Sziklapartjait csapdossa a haborgó tenger, habostarajú hullámok törnek meg a szirtfokon, zúgva, bőgve rohannak vissza a mélységbe. S kiáltva hívják a szent madarat: „Jöjj föld szülötte, van itt víz bőven, igyál, oltsd szomjodat, jöjj!“

De nem hallgat rá a csatka.
Ereje már lankad, utolsó erőmegfeszítésével basítja a levegőt, s fáradtan szel át mériődeket s végre elérkezik, a hova vágyott — a felhőböz.

Csak itt, csak ennek az égi nedűjével tudja égető szomját kielégíteni . . .

Indra madara szerelmes szívemnek képe.
Kisértések fognak el, melyek utamról akarnak eltéríteni, de én csak egy ezelts ismerek — téged. Te, csakis te vagy az, a ki vágyakozásomat, szerelmemet ki tudod elégíteni.
(—y—)

Szerkesztői üzenet.

B. D. — *Abrudbánya.* B. soraira értesítjük, hogy az ilyen személyeskedő ügyek közlésébe ebből nem bocsát ozunk, annál kevésbbé pedig abból az esetben, mikor — mint itt — egy közírtészetben áll ember ellen irányul a támadás. A kiadónival azonban a „N.ilt-Tér“-ben helyet adhat közleményének, a mely esetben, ahöz tessék fordulni. (A kiadónival 25 kr.-jával számítja a „Nyilt-Tér“ egy nyomtatott sorját.

Nyilttér.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyarámból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva — **mintákat pedig postafordultával** küldenek: **Henneberg G. selyemgyárai** es. és kir. ud. **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Ad 35—1899. szám bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság Bpesti VI. 33 130—4221 számú kiküldő végzése által Bpesti Umráth s társa végrehajtató javára Alvinczi Szűcs Károly ellen 278 frt 35 kr. tőke, ennek 1897. év szeptember hó 3-ik napjától számítandó 5% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólírt lefoglalt és 540 frt becsült egy kanca csikó, egy vető gép, 2 széna gyűjtő gép és szénaforgató gépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a P. v. 61/6—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis Alvinczen a fenn írt alperes lakóházánál leendő eszközölésére **1899-ik év január hó 27. napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §. a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettséghez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldőnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetbe vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kitűzgetését követő naptól számíttatik. Az elárverezendő ingóságok vetelára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárrt, 1899-ik év január hó 11-ik napján. **Hajós István** kir. bírósegi végrehajtó.

622—1898 szám.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. járásbíróság 8734 V. 514—1898 számú kiküldő végzése által Gyulafehérvári Takarékpénztár végrehajtató javára M. csügedi Avraim Petri s társa ellen 75 frt tőke, ennek 1898 év május hó 24 napjától számítandó 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólírt lefoglalt és 320 frtba becsült 400 liter törökbuza és 4 lora való cséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 514—1898 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén vagyis M. Csüged községében a fenn írt alperes lakóházánál leendő eszközölésére **1899-ik év január hó 31-ik napján**

delelőtt 10 órája határidőül kintzetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívják mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó köveletését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólrtt kiküldötnél vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni, mivel különben joguk nem fog tekintetben vétetni.

A törvényes határidő ezen hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Az olárverezendő ingóságnk vételára 1881 évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Gyulafehérvárt, 1899-je év január hó 12. napján. H a j ó s I s t v á n kir. bir. végrehajtó.

Házeladás.

MAGYAR-IGENBEN,

a fő-utcában

Özv. Albert Elekné

tulajdonát képező

TELEK

a rajta levő öt szobás csinos házzal

és a saroképület üzlethelyiséggel s több melléképülettel szabad kézből

☛ jutányosan eladó ☛

ugyszintén eladók jó karban levő különféle butorok, konzol-tükör stb.

Értekezhetni a tulajdonosnővel.

Hangok a közönség köréből.

Köszönő-levél Amerikából.

Az eredeti levél copíája, szóról-szóra magyarra fordítva

Wilhelm Ferencz urnak

gyógyszerész

Neun-Kirchen. (Alsó-Ausztria.)

New-York, 1898. május 18.

Tisztelt Uram!

1895. november 12 podagras beteg lettem, annyira, hogy az ágyban kellett feküdnöm. 8 hónapra át folyton egy oldalon fektüdtem, képtelen egy kis mozdulatot is tenni. Megfogytam 175 fontból 130 fontra, jelölül annak, hogy évek hosszú során át, mily kinokat szenvedtem. Semmiféle curát sem hagytam használatlanul, sőt a Liments Electric, török fürdőket és minden lehető és lehetetlen dolgokat próbálgattam, és daczára annak még sem érzem magam jobban, ugyannyira, hogy a kezelő orvosom azt mondta, hogy nem fogad e. tölem pénzt mivel már annyit költeztem hiábavalóságra.

A véletlen úgy akarta, hogy egy régi barátommal találkozzam, a ki nekem Wilhelm antratriitai, antireu. mathiai-theáját ajánlotta, mondván, hogy ez haladék. talanul gyógyítja a podagrárt. Elbeszéltem neki, mennyi mindent használtam már, és kevés bizalmat helyezek az új szerbe is. Ugy látszik a sors keze működött, a meny nyíben önhöz fordultam és szívem sugalta, hogy még kell léteznie egy lénynnek, a ki az én megmentőm lesz. És meggy őződtem róla, hogy ilyen megmentőm csakugyan létezik. Három éven át szenvedett kinj imat nem tudom leírni, és nem találók kifejezést boldogságomnak, miután most már úgy érzem magam, mint egy újonnan született gyermek, nem kimélve a világ összes kincseit a Wilhelm-féle „antritiitai, antireumathiai vértisztító theájáért. Uram, akar-e olyan szíves lenni, részemre postafordultával küldeni 6, 6, O. D. 1 tuczet (12 csomag) abból a Wilhelm antritiitai, antireumatiai vértisztító theájából Minden jót kívánva, hosszú életet és egészséget, maradok alázattal

Gordon M József, 179 orchard

st. New-York. Egyesült-Államok, Amerika

☛ Kapható minden patikában. Főraktár. ☛

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagzaggatásnál és meghüleseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

! Hallatlan !

191 pompás tárgy csak 2 frt. 20 kr.-ért

1 remek aranyozott óra 3 évij ótállással,
1 aranyozott óralánc,
1 pompás szivartárcza,
1 finom csiszolt zsebtükör tokban,
1 angolvászonba kötött zsebjegyzőköny,
1 készlet doublé-arany kézelőgomb,
1 készlet doublé-arany ingmellgomb,
1 pár fülbevaló doublé-aranyból imitált kövekkel,
1 finom írőkészlet,
1 drb. szagos toilette-szappan,
72 drb. kitűnő acél írótoll eredet csomagolásban
25 iv finom levélpapír
25 hozzávaló boríték és
50, minden háztartásban szükséges tárgy.

Az itt felsorolt 191 darabot 2 frt. 20 kr. beküldése után (az óra magában véve is ér annyit) szállítja

Scheuer H.

svájci kiviteli cég
Krakó Josefasse 45.

Igen czélszerű utazásoknál.
Nélkülözhetetlen már rövid használat után.

Közegészségügyi hatóságoktól megvizsgálva.

(Bizonylat Bécs, 1887. július 3.)

Kalodont

Elismert legjobb

FOGTISZTÍTÓ SZER.

A szájj kiűblítése csupán fog- vagy szájjvízzel nem elegendő a fogak teljes megtisztításához. E czélra okvetlenül fogtisztító szer használata szükséges.

☛ Mindenütt kapható. ☛

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok” minden évben u é g y külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza, és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre . . . 6 frt — kr.

Félévre . . . 3 frt — kr.

Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok” mutatószámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legczélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordalbak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivataa

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában.)

Magyar találmány!

Magyar gyártmány!

„PERFECTOR”

szabadalmazott gázgyártó készülék

világítási, fűtési és erő kifejtési célokra.

☛ Nem robban! Nem ártalmas! ☛

Teljesítmény és fogyasztási meghatározás a m. kir. technológiai muzeum által bizonyítva.

Fényfok meghatározás Hahóthy Sándor tanár által bizonyítva.

ÚJ GÁZKÉSZÜLÉK.

Mindenhol felállítható, teljesen veszélytelen, mert a légszess hideg uton állíttatik elő. Felügyeletet nem igényel, könnyen kezelhető. Nem robban, nem ártalmas.

Világítási berendezések létesítésére, minden házban, szállodában, kaszinóban, szinbázban, nyaralóban, fürdőhelyeken, kastélyokban, mulatókban, gyárakban, műhelyekben, vendéglők és kávéházakban.

Gázmotorok után, úgy műhelyekben ipari gépek hajtására, mint gazdaságokban gazdasági gépek, rostók, morzsolók, szeeszkavágók, darálók stb. üzembn tartására a legjobb és legolcsóbb erő.

Egy 83 gyertyafényű láng mintegy 1½ krba kerül. Egy óra löerő 5 krba jön.

Eddig már számos „PerfeCTOR” berendezése működik az országban világító és erő célokra, melyekről elismerő levelek felett rendelkezünk

Petroleum és benzin motorokat olcsón átalakítunk gázunkhoz.

Részletes ismertető leírások, valamint költségvetések

MAUTNER ADOLF és társai Budapest, V., Arany János-utca 3, bérmentve és díjmentesen.